

Intervju: Alen Budaj, direktor Margelovog instituta iz Zagreba

Ugroženo dostojanstvo jasenovačke žrtve

Jasenovac danas kao spomen-područje hrvatska država je uredila na najgori mogući način time što je izvršen jedan revizionistički poduhvat. Ovim novim postavom Jasenovac je naprosto uništen. U njemu ne možete prepoznati žrtvu, način na koji je žrtva ubijena, zašto je ona ubijena... Vi ne možete tamo vidjeti čak ni fotografiju žrtve, ne možete saznati nacionalnost žrtve jer imena koja su upisana u pleksiglas staklo su samo imena koja se redaju, redaju, redaju..., i to ispada kao da gledate neke hijeroglife i ne možete znati tko je koje vjere, nacionalnosti, a to je vrlo važno jer su ljudi tamo dovođeni kao Srbi samo zato što su Srbi, Židovi zato što su Židovi, Romi zato što su Romi, i po rasnim zakonima Nezavisne Države Hrvatske oni su ubijeni. Te zakone nisu nametnuli njemački okupatori, što se vrlo rado voli reći. Ne, to su bili domaći ustaški zakoni Nezavisne Države Hrvatske, koje je sprovodila ustaška vlast od vrha pa sve do onih najnižih općinskih službenika

razgovarala: Olga Milković

Alen Budaj, direktor Margelovog instituta iz Zagreba, javnosti je poznat po tome što je upravo on prije nekoliko godina razotkrio Milivoja Ašnera, ustaškog zločinca iz Drugog svjetskog rata u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Ovaj mladi Požežanin, koji odnedavno živi u Zagrebu, od 2004. godine boriti se da Ašneru bude suđeno za zločinstva koja je počinio protiv Srba i Jevreja dok je bio šef ustaške policije u gradu Požegi. Ašner je, međutim, nakon što je saznao da će biti procesuiran, iz Daruvara, u kojem je živio od nastanka nove hrvatske države, pobegao u Austriju, u Klagenfurt, gdje i danas živi.

S Alenom Budajem razgovarali smo povodom njegovog učešća na Četvrtoj međunarodnoj konferenciji o Jasenovcu, koja je prošle sedmice održana u Banjaluci. U svom referatu "Smanjivanje židovskih žrtava Jasenovca u službi zločina", koji je iznio na Konferenciji, on, između ostalog, ističe da je redefinisanje Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac u Hrvatskoj dovelo do "novog revizionističkog postava u kojemu je žrtva ponižena do te mjere da je više ne možemo prepoznati žrtvom". Iznoseći egzaktne pokazatelje o stradanju Jevreja u Nezavisnog Državi Hrvatskoj ("sveukupno 40.000 Židova 'NDH' našlo se u žrvnju ustaškog terora"), Budaj zaključuje: "Smanjivanje žrtava logora Jasenovac stavljam na dušu onima koji su to dužni sprječiti, a ne čine dovoljno da zaustave takvu štetnu praksu; svaki takav čin proglašavam zločinačkim aktom. Posebno me brine neadekvatna reakcija na skandalozni novi postav jasenovačkog muzeja matičnih srpskih udruga u Hrvatskoj i bojam se naposljetku da je slijedom takvih visokoštetnih postupaka opasno ugroženo dostojanstvo jasenovačke žrtve."

Zbog svega ovoga, Budaj je nedavno osnovao Margelov institut. Kako kaže, to je organizacija koja se u prvom redu boriti protiv antisemitizma, genocidnosti, ali i protiv svih oblika rasne i vjerske netrpeljivosti. Organizacija je ime dobila po rabinu dr Mojsiju Margelu. Margel je bio nadrabin u Požegi i rabin u Zagrebu, te ministar židovske škole u Zagrebu. Umro je 1939. godine. "Ja sam osnovao tu organizaciju radi toga što sam primijetio da se židovske organizacije ne brinu dovoljno za židovske interese, čak ni za Jasenovac. Isto tako, gledajući neaktiviranje srpskih organizacija po pitanju Jasenovca, jednostavno sam osjećao potrebu da nešto učinim. Uvidio sam da više ne mogu

puno toga uraditi kao pojedinac jer sam naprsto bio sprečavan u tome i odlučio sam da krenem u osnivanje jedne ovakve organizacije”, rekao je Budaj u intervjuu za *Patriot*.

Institut Margel kandidovao je Budaja za predstavnika židovske manjine grada Zagreba na predstojećim izborima. Ukoliko bude izabran, kako je rekao, u prvom redu boriće se da istina o Jasenovcu izade na vidjelo. “Briga o Jasenovcu je moj prvenstveni cilj jer mislim da je židovskoj zajednici u globalu u Hrvatskoj Jasenovac postao totalno zabačena tema, a za sve je kriva politizacija. Postoji mišljenje da se Jasenovac ne dira jer to nije dobro. Takav stav nije dobar, odnosno, mislim da je poguban jer ne može židovski narod i ne može srpski narod zaboraviti takvu jednu tragediju kao što je bio Jasenovac”, kaže Budaj.

“Patriot”: Gospodine Budaj, kakav je danas odnos hrvatske javnosti ali i zvanične Hrvatske prema ustaškim zločinima počinjenim u Drugom svjetskom ratu?

Budaj: I hrvatska javnost i zvanična Hrvatska načelno osuđuju te zločine. Međutim, stvari su drugačije od onoga kakvim se žele prikazati. Na primjer, nedavno je u jednoj emisiji na hrvatskoj državnoj televiziji postavljeno anketno pitanje tko su dobri, a tko zli momci – ustaše ili partizani. Rezultat ankete je bio poražavajući. Gledatelji su u velikom postotku (80%) odgovorili da su ustaše dobri, a partizani zli momci. Mislim da to dovoljno govori i, na neki način, odražava i odnos hrvatske javnosti spram Jasenovca.

Osim toga, Jasenovac danas kao spomen-područje hrvatska država je uredila na najgori mogući način time što je izvršen jedan revizionistički poduhvat. Ovim novim postavom Jasenovac je naprsto uništen. U njemu ne možete prepoznati žrtvu, način na koji je žrtva ubijena, zašto je ona ubijena... Vi ne možete tamo vidjeti čak ni fotografiju žrtve, ne možete saznati nacionalnost žrtve jer imena koja su upisana u pleksigas staklo su samo imena koja se redaju, redaju, redaju..., i to ispada kao da gledate neke hijeroglife i ne možete znati tko je koje vjere, nacionalnosti, a to je vrlo važno jer su ljudi tamo dovodeni kao Srbi samo zato što su Srbi, Židovi zato što su Židovi, Romi zato što su Romi, i po rasnim zakonima Nezavisne Države Hrvatske oni su ubijeni. Te zakone nisu nametnuli njemački okupatori, što se vrlo rado voli reći. Ne, to su bili domaći ustaški zakoni Nezavisne Države Hrvatske, koje je sprovodila ustaška vlast od vrha pa sve do onih najnižih općinskih službenika.

Postoji li u Hrvatskoj želja da se suoči sa zločinima?

Na primjeru samog Jasenovca, koji je zapravo na neki način sada ovdje lakmus papir, mi, nažalost, vidimo da Hrvatska nema te snage, da Hrvati nemaju snage da se suoče sa zločinom koji se dogodio prije 65 godina. Nedopustivo je da najviši hrvatski dužnosnici u samom Jasenovcu javno ustvrđuju kako se preko srpskih žrtava Jasenovca krenulo u agresiju na Hrvatsku 1991. godine, da je agresija na Hrvatsku krenula baš s opravdanjem Jasenovca. Takve izjave su ništa drugo nego u službi zločina.

Šta je danas sa slučajem Milivoja Ašnera?

Slučaj “Milivoj Ašner”, nažalost, stoji u jednom pravnom vakuumu. Ašner se i dalje nalazi u Austriji iako je izgubio austrijsko u onom trenutku kada je zatražio hrvatsko državljanstvo. Međutim, to austrijske vlasti sada propitkuju i ni sami zapravo ne znaju kako postupiti po pitanju tog državljanstva. Austrijski liječnici proglašili su ga zdravstveno nesposobnim za suđenje, što je zapravo jako čudno jer to suđenje se treba održati u Hrvatskoj. Valjda bi hrvatski liječnici trebali prosuditi o njegovom zdravstvenom stanju.

Mi smo dobili i dokumente od Austrijske ambasade u Izraelu koji potvrđuju da je Ašner, kad je zatražio hrvatsko državljanstvo, po austrijskim zakonima automatski izgubio austrijsko

državljanstvo. Jako je začuđujuće i to da postoji Interpolova tjericalica za Ašnerom a da Interpol po tom zahtjevu uopće ne postupa, te da austrijska policija ne vrši njegovo hapšenje.

S druge strane, on se iz Austrije na sve to smije, on zastupa čak i tužbu protiv mene – da sam ja osoba koja je njega oklevetala, koja ga je jako uvrijedila?! Ja sam rekao da je njegov ugled toliki da je, kad je '42. odlazio s dužnosti šefa ustaške policije, napustio Požegu krvavih ruku. To je njegov ugled. Dalje neću uopće ništa da komentiram.

Kakav je danas položaj nacionalnih manjina u Hrvatskoj?

Voli se reći, hrvatske vlasti se jako vole hvaliti, da su manjine jako dobro zastupljene, da se hrvatska država brine o njima, da su Hrvati, barem s tog gledišta, ravni Europski. Međutim, uvjek se dešavaju kojekakvi incidenti. Na primjer, dešava se to s Romima, sa Srbima povratnicima, koji nemaju gdje da se vrate, koji nemaju uvjeta za povratak. Srbi povratnici često su na meti hrvatskog stanovništva koje je ovdje došlo iz nekih drugih krajeva za vrijeme rata, koje se naselilo sa Kosova, iz BiH, izbjeglica koje su ostale u srpskim kućama. To je veliki problem i mislim da hrvatske vlasti baš neće posve riješiti to pitanje jer ne može se riješiti nešto što je zapravo dio onoga što se u Hrvatskoj događalo tijekom rata. Kao što je prof. Livada to rekao u svojoj knjizi, u Hrvatskoj je bilo na djelu ozakonjeno etničko čišćenje kao zločin stoljeća.

Kad se uspoređuje statistika srpskog stanovništva iz popisa iz 1991. i 2001. godine, vi ćete vidjeti da je srpsko stanovništvo u hrvatskim gradovima naprsto prepolovljeno.

Postoje, dalje, problemi talijanske manjine. Sukobi sa tom manjinom vezani su za njihovu fašističku prošlost u Istri. Ali ja bih ipak istaknuo da je zapravo najveći problem Hrvatske srpska manjina,

odnosno da je najveći problem što se Hrvatska ne želi adekvatno posvetiti problemu povratka Srba u Hrvatsku.

Kako komentarišete sve ono što se dešavalо/dešava oko slučaja "Glavaš"?

To nije jedinstven slučaj u Hrvatskoj. Sve je to, na neki način, politika. Jednostavno, hrvatskoj vlasti je naprsto trebalo nešto udarno da ona pokaže da je Hrvatska pravna država, da će sada vojnike i iz svog domovinskog rata procesuirati ako su pod sumnjom da su počinili ratni zločin. U krajnjoj liniji, Hrvatska je glumila pravnu državu i kad je preuzeila naredbu Milivoja Ašnera da se mene krivično goni za klevetu. Meni se taj cijeli slučaj oko Glavaša naprsto gadi. Ta cijela scenografija koja se odvija oko toga, ta teatralnost koja se događa naprsto mi se gadi. U stvarnosti, na hrvatskim sudovima, na potjernicama koje se šalju na Interpol vi možete naći samo srpske građane koji su optuženi za ratni zločin, i to masovno. Postoji jedna teza da Hrvati nisu mogli napraviti zločin jer ne možeš napraviti zločin u samoobrani.

Da li smatrate da je to što zločinci iz Drugog svjetskog rata nisu na vrijeme procesuirani doprinijelo zločinima koji su počinjeni nakon tzv. akcija "Oluja" i "Bljesak" i novog etničkog čišćenja u Hrvatskoj?

Sasvim sigurno da je to što mi nismo raščistili sa negativnom prošlosti Drugog svjetskog rata, što se i dan-danas javlja velika nostalgija za Nezavisnom Državom Hrvatskom, što se relativiziraju ti zločini, što se ti zločini potiskuju kao na primjer Jasenovac, Stara Gradiška i drugi logori o kojima se uopće ne govori u hrvatskim medijima, niti se uopće obilježavaju godišnjice koje sjećaju na tragedije tih ustaških logora, doprinijelo novim zločinima. Naprsto mislim da je zanemarivanje prošlosti (o kojoj smo mi vodili brigu do nastanka nove hrvatske države) dovelo do toga. Ljudi koji

na Milivoja Ašnera možda gledaju kao na sveca, na Hrvata, kao oca za hrvatsku državu, onda tako možda gledaju na određene pripadnike hrvatskih snaga koji su ratujući devedesetih godina počinili zločine. Oni njih smatraju herojima. U svakom ratu ima zločinaca i zločini se čine i s jedne i s druge strane. Totalno je blasfemično tvrditi da Hrvati ne mogu biti zločinci jer su oni samo branili svoju državu i svoj narod.

Smatrate li da će Evropska unija učiniti jači pritisak na Hrvatsku, ili ga već čini, da raščisti sa prošlošću iz Drugog svjetskog rata i iz ovog rata?

Europa ima svoju antifašističku prošlost, ali mislim da nju ne interesira toliko Drugi svjetski rat, nego ona više gleda na nedavne sukobe i više želi na neki način uljuditi Hrvatsku, malo je civilizirati.

Naravno da Europi ne treba Hrvatska koja se s nostalgijom sjeća ustaštva, koja sponzorira nekakve događaje kao što su, recimo, Blajburg. Nakon obilježavanja Blajburga, predsjednik Mesić je morao protestirati zato što su se tamo pojavljivali ljudi obučeni u ustaške uniforme koji su nosili slike Ante Pavelića, Luburića itd. S druge strane, na istom tom skupu bio je prisutan potpredsjednik Hrvatskog sabora, koji je tamo održao vatreći nacionalistički govor i koji je sve to zbog čega je Mesić morao protestirati video na licu mjesta, a nije rekao ni riječi. To su smiješne situacije i naravno da Europa sve to prati. Također, odnos Hrvatske i hrvatskog naroda prema Haškom sudu nije zadovoljavajući. Oni zapravo taj sud smatraju nekakvim tijelom koje djeluje protiv hrvatske države, koje djeluje protiv hrvatskog naroda. U formiranju takvog mišljenja ne osvrću se na činjenicu da je u Hagu bio Milošević.

Ko je taj, izuzev hrvatske države, ko više treba doprinijeti tome da se istina o zločinima u Drugom svjetskom ratu razotkrije u potpunosti?

Ja mislim da u Hrvatskoj danas zapravo nema pravog političara koji je izvorni antifašist, koji nije koketirao sa nekakvim nacionalizmom, šofinizmom. Jednostavno, takvog ja ne vidim u Hrvatskoj i mislim da se takav neće naći da to pokrene. Iako mi u Ustavu imamo da smo antifašistička zemlja, nasljednica ZAVNOH-ovske Hrvatske, da se odričemo Nezavisne Države Hrvatske, puno stvari u današnjoj Hrvatskoj su blijeda kopija iz Nezavisne Države Hrvatske. Na primjer, mi imamo novac koji se zove kuna, mi imamo činove koji su preuzeti od Nezavisne Države Hrvatske, hrvatska država izdvaja sredstva za mirovine Pavelićeve vojske domobrana... Zapravo, sve je to jako čudno i u suprotnosti je sa onim što hrvatska država želi prikazati svijetu – da je antifašistička. Hrvatska želi pokazati da je ona antifašistička jednom godišnje – 22. 4, kada se obilježava proboj iz Jasenovca.

Europska unija bi malo više pozornosti trebala pokazati za te stvari koje se dešavaju. Pa i sve ove susjedne zemlje iz bivše Jugoslavije.

Istini za volju, ne radi se samo o Hrvatskoj. Mi imamo fašizaciju društva i prisutne fašističke elemente u svim bivšim republikama Jugoslavije – i u Srbiji i u Sloveniji i u BiH. Ne znam koje je tu rješenje. Današnji Izrael nije onaj koji je bio nekoć i mi naprsto ne možemo očekivati od Izraela da neki svoj uticaj vrši na našem području i uopće u svijetu jer posljednji događaji oko Izraela – rat sa Libanonom – pokazuju da Izrael nije više ono što je bio.

Kako komentarišete ideju koja se mogla čuti na Četvrtoj međunarodnoj konferenciji o Jasenovcu da Jasenovac bude stavljena pod zaštitu UNESCO-a i da bude izdvojen iz Hrvatske?

Često sam dolazio u Jasenovac i kao čovjek koji se bavi istraživanjem zločina, koji suočava sa žrtvama, u krajnjoj liniji, kao osoba koja je u svojoj familiji imala preko 20 žrtava holokausta, naprsto osjećam da se taj Jasenovac kao memorija svih nas na taj zločin pokušava uništiti. Jednim dobrim dijelom u tome su i uspjeli. Jasenovac i Donja Gradina, koji su jedno tijelo, silom su razdvojeni i uništeni. Devastacija tog područja u BiH se vrši, a sa hrvatske strane je to već totalno

dovršeno. Praktički, od Jasenovca sa hrvatske strane nije ostalo ništa. Ovaj postav jasenovačkog muzeja nije ništa drugo nego, kao što je rekao dr Zurof, postmodernističko smeće.

Jedino rješenje, spas Jasenovca i Donje Gradine, jeste da se to na neki način ujedini. Potrebna je međunarodna inicijativa kojom bi se tražilo da se prostor Donje Gradine i prostor Jasenovca izdvoji iz političkog utjecaja država i s jedne i s druge strane i da se stavi pod međunarodnu protekciju. Ja ne mislim da bi se pri tome uništio nekakav suverenitet Hrvatske ili BiH ili Republike Srpske. Jednostavno, to bi postalo kulturno zaštićeno područje o kojem bi Ujedinjeni narodi vodili brigu. Na taj način bi se i jednoj i drugoj strani onemogućila politizacija ovog pitanja. Danas, dok jedni preuveličavaju žrtve, drugi smanjuju žrtve Jasenovca. Mislim da je krajnje vrijeme da se stane na kraj tome i da se Jasenovac i Donja Gradina stave pod međunarodni nadzor.

Vi ste jedan od rijetkih građana Hrvatske koji živi tamo i koji javno kritikuje odnos zvanične Hrvatske i hrvatske javnosti prema zločinu. Da li se osjećate bezbjedno?

Kad je počeo slučaj "Ašner", počele su prijetnje. Prve su došle od nekog tzv. "antižidovskog bratstva", "generalisa Hrvoja"... Prijetnje meni su išle na razne adrese – čak i na hrvatsku policiju, na ured predsjednika republike, na premijerski ured, na ministricu pravosuđa... Bilo je prijetnji: "Ako Milivoju Ašneru padne vlas sa glave, počet ćemo u Zagrebu likvidirati Židove redom, imamo vaš popis..." Meni su onda govorili da će mi možda dati neko obezbjeđenje pred stan, čak su preporučavali da hodam ulicom sa vunenom kapom na glavi. Ja sam rekao: "Oprostite, ja sa vunenom kapom ne želim hodati. Ja nisam zločinac. Zašto bih se ja skrivao?"

Hrvatska država je zapravo kriva. Njen krimen je u tome što ga je, iako je znala da je Milivoj Ašner zločinac (jer ga je sama nakon Drugog svjetskog rata utvrdila zločincem), kao zločinka primila i dala mu državljanstvo. Dala mu je sve moguće beneficije, on je u Hrvatskoj primao mirovinu, on je u Hrvatskoj nanovo sebi izgradio kuću, on je u Hrvatskoj osnovao stranku, on je u Hrvatskoj krenuo osnivati banku. Taj odnos hrvatske države spram Ašnera i spram mene nije jednak. To se naprosto vidi jer ja, koji sam njega razotkrio, nalazim se na sudu po njegovoj naredbi, a on, koji je zločinac, koji je utvrđen zločincem prije 60 godina, on je i dalje na slobodi. To mu je dopušteno unatoč tome što je predsjednik Mesić obećao dr Zurofu da Ašner neće napustiti granice Hrvatske. Bez obzira na to obećanje, Ašner se, nakon što je saznao da je otkriven, spakirao i mirno otišao izvan Hrvatske. Zbog toga kako se odvija slučaj "Ašner", ne vjerujem ni da će se s mrtve točke pokrenuti slučaj "Rojnica". Mislim da su šanse za to 0%.

Herojsko djelo koje zaslužuje nagradu i počast

Republika Srpska treba da odlikuje Alenu Budaju

Smatram da bi srpski narod i Republika Srpska trebali odati priznanje građaninu Budaju za sve što je učinio u svrhu privođenja pravdi jednog ratnog zločinca koji je progonio Srbe tijekom II. svjetskog rata. Umoljavam Vas stoga, Vaša ekselencijo, da odlikujete Alenu Budaju za sve što je u tom smislu učinio najvišim odlikovanjem koje možete dati. Taj simbolički čin pokazao bi da srpski narod ne zaboravlja zločine koji su nad njim počinjeni i zločince koji su ga progonili, ali ne zapostavlja niti one koji ovdje i sada pomažu da se o tome zna širom svijeta i da se pravedno kazni, pa i nakon šest i pol desetljeća, koliko je prošlo od zločina nad srpskim građanima Slavonske Požege što ih je počinio predstojnik predstojništva ustaškoga gradskog redarstva u Požegi Milivoj Ašner

priredila: Mirjana Miljanović

Salamon Jazbec, saradnik Centra "Simon Vizental" iz Jerusalima, prošle sedmice je putem elektronske pošte obavijestio magazin *Patriot* da je 11. septembra ove godine predsjedniku Republike Srpske **Draganu Čaviću** uputio prijedlog za odlikovanje hrvatskog građanina **Alenu Budaju** za zasluge u razotkrivanju, prijavljivanju i procesuiranju ustaškoga ratnog zločinca **Milivoja Ašnera**.

Slučaj Milivoja Ašnera je, prema procjenama upućenih krugova, vjerovatno posljednji veliki slučaj otkrivanja nekog ratnog zločinca iz Drugog svjetskog rata.

U januaru 2005. godine Salamon Jazbec je prijedlog za odlikovanje Alenu Budaju uputio i hrvatskom predsjedniku **Stjepanu Mesiću**, ali do danas nije dobio povratnu informaciju o (ne)prihvatanju tog prijedloga. Zbog toga, kako kaže, vjeruje "kako aktualna hrvatska vlast ne prepoznaće Budajev angažman kao humanistički čin bez presedana – o čemu su afirmativno pisali gotovo svi svjetski mediji – već tek kao smetnju vlastitim partikularnim interesima i čin razaranja revizionističkih iluzija za uljepšavanjem hrvatske povijesti iz razdoblja Holokausta i ratnog genocida nad srpskim življem, a što je svakako ispod državničke razine i izvan političke mudrosti". "Takvi nazori zaustavljaju se na površini deklarativnog žongliranja antifašističkim tekovinama, no bez ikakvog stvarnog smisla i uvjerljivosti – te željenog odjeka u zemlji i inozemstvu", kaže Jazbec.

Salamon Jazbec trenutno piše knjigu *Slučaj Ašner*, a devedesetih godina prošlog vijeka bio je predsjednik Vjerskog odbora Židovske općine Zagreb, te višegodišnji član uredništva *Biltena* Židovske općine Zagreb. Jazbec je od 2004. godine stalni saradnik Centra "Simon Vizental" iz Jerusalima, a uz izvršnog direktora te organizacije dr **Efraima Zurofa** i istražioca Centra Alenu Budaju, aktivno je angažovan na slučajevima Milivoja Ašnera i **Ive Rojnice**.

U prijedlogu za odlikovanje Alenu Budaju koji je uputio predsjedniku Republike Srpske Draganu Čaviću, Jazbec podsjeća da su Milivoja Ašnera 1946. godine Zemaljska komisija za utvrđivanje ratnih zločina okupatora i njihovih pomagača Narodne Republike Hrvatske te Državna komisija za utvrđivanje ratnih zločina okupatora i njihovih pomagača Federativne Narodne Republike Jugoslavije utvrdili i proglašili ratnim zločincem odgovornim za progone Srba i Židova u slavonskopožeškom kraju tokom Drugog svjetskog rata.

Salamon Jazbec u prijedlogu za odlikovanje Alenu Budaju predsjedniku Republike Srpske piše:

„ Nakon osam godina istraživačkog rada – a za potrebe pisanja knjige o povijesti židovske zajednice grada Požege i okolice – hrvatski građanin Alen Budaj (rođen 1976. godine u Slavonskoj

Požegi) pronašao je temeljem svojih nalaza u središnjemu Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu te vlastitoga ustrajnog rada na terenu ustaškoga ratnog zločinca Milivoja Ašnera u hrvatskom gradu Daruvaru, gdje je isti rođen 1913. godine i gdje je po povratku iz austrijske emigracije na poziv prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana nesmetano živio od 1992, predsjedavajući izvanparlamentarnom marginalnom političkom strankom koju je u međuvremenu osnovao (Izvorna hrvatska seljačka stranka) i djelujući od 2000. na osnutku seljačke komercijalne banke. Na mjesnom radiju isti je godinama držao žestoke protusrpske govore, te su ga u tom mjestu građani znali naprosto kao 'starog ustašu'.

U proljeće 2004. Alen Budaj prijavljuje ratnog zločinca Milivoja Ašnera Centru Simona Wiesenthala iz Jeruzalema, a izvršni direktor Centra dr. Efraim Zuroff 30. lipnja 2004. prijavljuje Ašnera glavnome državnom odvjetniku RH Mladenu Bajiću te upoznaje s cijelim slučajem iscrpno i predsjednika RH Stjepana Mesića. Iako dobiva visoke garancije da će Milivoj Ašner biti u najkraćem roku uhićen i da neće napustiti zemlju, isti ipak bježi na područje Savezne Republike Austrije, koja ga je pod lažnim identitetom (Georg Aschner) šezdeset godina skrivala u koroškom Klagenfurtu.

Kao pisac knjige *Slučaj Ašner*, slobodan sam predložiti Vam da kao Predsjednik Republike Srpske odlikujete hrvatskog građanina Alena Budaja zbog njegovih presudnih zasluga u razotkrivanju, prijavljivanju i procesuiranju ustaškoga ratnog zločinca Milivoja Ašnera, s obzirom da je Ašner na mjestu predstojnika predstojništva ustaškoga gradskog redarstva u Požegi nesmiljeno progonio 1941. i 1942. godine srpske građane iz Požege i požeškog kotara, a odgovoran je i za uništenje čitave požeške židovske zajednice od 150 duša.

Na teret mu se stavljuju deportacije u ustaške koncentracijske logore i u logor smrti Jasenovac, iseljavanja iz kuća, pljačka imovine, obilježavanja Srba i Židova sramotnim znakovima (kako ljudi tako i njihovih radnji), prisiljavanje na ropski rad, internacija u požeški sabirni logor, getoizacija, protjerivanje srpskih građana izvan teritorija kvislinške Nezavisne Države Hrvatske, neovlašteno zatvaranje civila te premlaćivanja i mučenja u zatvoru gradskog redarstva, iznuđivanje srpske i židovske imovine, prikupljanje kontribucije, pljenidba stanova, zemlje, radnji, tvornica, vinograda, vozila te ostale pokretne i nepokretne imovine, strijeljanja, privođenja pred ustaške pokretne prijeke sudove te provođenje ostalih zločinačkih mjera u Požegi i požeškom kotaru temeljem ustaških rasnih zakona i genocidnog progona srpskih žitelja tog kraja, ali i srpskog življa s područja derventskog kotara – koji se danas nalazi u Republici Srpskoj.

Od prvog dana nastupanja na dužnost 15. svibnja 1941. Milivoj Ašner provodio je nemilosrdno zločinačke mjere protiv srpskih i židovskih građana Požege, a potom i cijelog požeškog kotara. U čast njegova imenovanja, na glavnom požeškom trgu tom su prigodom spaljivane na lomači knjige pisane hebrejskim i ciriličnim pismom te slike srpskih uglednika. Potom su uvedene mjere popisa židovskih građana, obilježavanja sramotnim znakovima njihove odjeće i izloga njihovih trgovina i obrtničkih radnji, popisivanje imovine i nametanje ustaških povjerenika, privođenje u svrhu iznude novčanih sredstava i vrijednosti, oduzimanje stvari iz domova i tvrtki u židovskom i srpskom vlasništvu, a potom protjerivanje srpskih građana, razaranje židovskih i pravoslavnih sakralnih objekata, iseljavanje Židova iz njihovih stanova i kuća i smještanje na područje improviziranog geta, gdje su bili podvrgnuti ropskom radu na mjesnoj ciglani, te potom prikupljanje Židova iz okolice Požege i deportacije u logore Stara Gradiška, Đakovo i Jasenovac krajem 1941, gdje su i poubijani.

Na toj je funkciji Milivoj Ašner svoju zločinačku rabotu vršio do kraja rujna 1942. godine, kada odlazi na novu ustašku dužnost.

Kao pisac knjige *Slučaj Ašner* u nastajanju, upoznat sam sa čitavim slučajem i uvidio sam koliku je značajnu ulogu odigrao građanin Budaj u privođenju pravdi ustaškog zlotvora Milivoja Ašnera te razjašnjavanju sudbine židovskih i srpskih građana požeškog kraja u tzv. NDH. To je uistinu

herojsko djelo koje zaslužuje nagradu i počast. Samo iz derventskog kraja u požeški sabirni logor za Srbe i Slovence deportiran je velik broj ljudi, a u noći 26/27. kolovoza 1941. od transporta sa 600 osoba koji je zaprimio Ašner, pobijeno je njih 430, među njima i tri šesnaestogodišnja dječaka – Marko (Koste) Strinić iz Kostreša; Blagoje (Ilije) Sekulić iz Novih Lužana i Jovo (Andrije) Vrač iz Donjih Barica. Na mjestu tog stradanja zatočenih srpskih civila podignut je 1960. monumentalni spomenik, koji je devedesetih godina prošlog stoljeća srušen.

Slučaj Ašner odjeknuo je u čitavom svijetu, svi svjetski mediji pratili su slučaj, a zanimanje za njega ne splašnjava niti dan-danas. Ime Alena Budaja poznato je globalno, on je primio mnoštvo pisama i usmenih iskaza zahvalnosti Židova koji su preživjeli Holokaust te Srba iz Hrvatske i svijeta koji su stradavali od Ašnerove ruke u Požegi ili su u tom razbolju bili ondje izgubili svoje najmilije. Nebrojene novine diljem svijeta (nekoliko tisuća njih prema mojim saznanjima) pisale su o njegovoj ulozi, uključujući i reportaže u najvećim engleskim, izraelskim, američkim i austrijskim glasilima, ali i vijesti na stotinama televizijskih postaja u mnogo navrata. O njegovom podvigu pisao je redovito i opširno također tjednik *Patriot* iz Banje Luke, a u šest nastavaka tiskao je i Budajev pismo austrijskom predsjedniku dr. Heinzu Fischeru od 14. rujna 2005. godine. Taj slučaj već ulazi i u povijesne knjige.

Velikim Budajevim zalaganjem, njegovim gotovo kolosalnim angažmanom bez primjera na ovim prostorima postignuto je to da Ašner danas – iako nedostupan hrvatskom pravosuđu - bude pred Županijskim sudom u Požegi u statusu okrivljenika za ratni zločin protiv čovječnosti počinjen protiv srpskih, židovskih i hrvatskih civila u razdoblju II. svj. rata. Za Ašnerom je raspisana međunarodna tjeratljica, a nakon njegova pisma austrijskom predsjedniku, 20. rujna 2005. Republika Hrvatska izdala je zahtjev za njegovom ekstradicijom od austrijskih saveznih vlasti, kojem do danas nije udovoljeno, iako je u veljači 2006. godine konstatirano od strane koruških vlasti kako Ašner nema više austrijsko državljanstvo, što je dotad od Austrije isticano kao jedina prepreka izručenju.

Kao bivši predsjednik Vjerskog odbora Židovske općine Zagreb i sâm sam osobno zahvalan Alenu Budaju za razjašnjenje sudbine židovskih građana koji su u Slavoniji stradavali od ustaške ruke te za pronalazak jednog zločinca koji je u Hrvatskoj aktivno provodio Holokaust. U studenom 2004. Alen Budaj imenovan je istražiteljem Centra Simona Wiesenthala. Smatraju ga nasljednikom misije samoga austrijskog lovca na nacističke zločince pokojnog Simona Wiesenthala, izraelskog lovca na nacističke zločince Efraima Zuroffa te francuskih lovaca na nacističke zločince bračni par Sergeja i Beatte Klarsfeld, koji su se nedavno povukli iz te djelatnosti.

Smatram da bi srpski narod i Republika Srpska trebali odati priznanje građaninu Budaju za sve što je učinio u svrhu privođenja pravdi jednog ratnog zločinca koji je progonio Srbe tijekom II. svjetskog rata. Umoljavam Vas stoga, Vaša ekselencijo, da odlikujete Alena Budaja za sve što je u tom smislu učinio najvišim odlikovanjem koje možete dati. Taj simbolički čin pokazao bi da srpski narod ne zaboravlja zločine koji su nad njim počinjeni i zločince koji su ga progonili, ali ne zapostavlja niti one koji ovdje i sada pomažu da se o tome zna širom svijeta i da se pravedno kazni, pa i nakon šest i pol desetljeća, koliko je prošlo od zločina nad srpskim građanima Slavonske Požege što ih je počinio predstojnik predstojništva ustaškoga gradskog redarstva u Požegi Milivoj Ašner.

Nadam se da ćete ovaj moj prijedlog uvažiti.

Srdačan pozdrav i mnogo uspjeha u obavljanju Vaših dužnosti!

U Zagrebu, 11. rujna 2006.

Salamon Jazbec“

I agent "TOVARIŠĆ"-jr. lovi Milivoja!

Na **Milivoja-Georga Aschnera(95)**, sina **Wilhelmoveva-Austrijanca podrijetlom**, (tek-)osumnjičenog da je u razdoblju od svibnja 1941. do konca veljače 1942. kao Predstojnik Gradskog redarstva u Požegi odgovoran za ratne zločine nad 365 Srba, Židova i grko-katolika te 19 komunista (uglavnom Hrvata), krenula je neviđena hajka da ga se dovede pred lice poštene **hrvatske pravde!**

Tu Aschnerovu 'odgovornost' mladi židovski aktivist Alen Budaj-trgovac iz Požege, razvio je do prave doktorske disertacije uključivši u hajku i samostalnog istražitelja, '**Tovarišća juniora**', koji je već u dva navrata osobno razgovarao s austrijskim kancelarom o **isporuci tog dementnog starca!**

Alen Budaj(27g), istraživač Holokausta, uz obećanu pristojnu **krvarinu** od gazde Efraima, temeljito je proučavao **ustašku arhivu** u Požegi(punih 7godina!) o inkriminiranim djelima koja su se navodno desila prije više od šezdeset godina.

U arhive beogradskih konc-logora, u zloglasnoj 'Banjici' i na 'Sajmištu' nije ni povirio....doduše, tih arhiva i nema, uništene su kao i logori u kojima je pobijeno 12.000 Židova; **BEOGRAD je već 1942. godine-JUDENFREI!**

(Mogao je Alen Budaj barem pročitati dvije knjige Ljubice Štefan, **pravednice među narodima**: 'Mozaik izdaje' i 'Pregled srpskog antisemitizma', pod tuđim imenom.

U njima je Ljubica istražila i opisala utjecaj Srpske pravoslavne crkve na srpsku politiku i svezu Srpske pravoslavne crkve i fašizma u Srbiji).

Upravo je najveći broj Židova iz Požege transportiran u Beograd a odatle dobar dio njih u zloglasni Auschwitz-poljski Oswienzim!

Svakako da o tim transportima ima i danas živih svjedoka.... Međutim, ni 'Banjica' ni 'Sajmište' ne nalaze se na spisku konc-logora istaknutom u jeruzalemском **Vad Yashemu!?**

Eeee, ali ima tu još nešto: **U studenom 2005. Aschner je izjavio da će shodno najavi o bilateralnom sporazumu između Austrije i Hrvatske,**

kao Austrijanac koji se osjeća protjeranim iz Hrvatske zatražiti povrat svoje imovine u Slavoniji koju su mu oteli Titini komunisti.

A što na sve to kaže progonjeni Milivoj-Georg, koji je do prije tri godine živio mirnim umirovljeničkim životom u Daruvaru pod svojim punim imenom i prezimenom bez ikakvog straha od živućih svjedoka i židovskih glavo-lovac?

"Neka se Židovi za pitanja zločina obrate Nijemcima, mi nismo nikoga ubijali nego smo po državu nepočudne ljude, Srbe, Cigane, Židove i dr. tek deportirali u zemlje u kojima su htjeli i željeli živjeti a što je s njima kasnije bilo, e, to nije više bila naša briga.

A nismo bili ni toliko bogati da ih hranimo i njegujemo".

Sjetimo se kako je to, početkom devedestih, kazao jedan naš tadašnji ugledni političar, bivši i posljednji Predsjednik Predsjedništva SFRJ-ota: **'Vi, Srbi, možete otići u vašu voljenu Srbiju ali upamtite....na svojim opancima ponijet čete upravo toliko hrvatske zemlje koliko ste ju u Hrvatsku i donijeli'; lijepo i ašnerovski pošteno!**

Osnutak hrvatske države za Aschnera je bilo ostvarenje davnog sna veliko-srbijanskog čizmom dugim desetljećima potlačenih Hrvata!

Ugledni Hrvati kao što su bili prof. **Miroslav Sušić** iz Senja, dr. **Lovro Sušić**, odvjetnik iz Otočca-koji je bio predstavnik Ustaškog pokreta, dr. **Petar Gvozdić**, odvjetnik iz Srijemske Mitrovice, otac naše svjetski poznate pijanistice **Pavice Gvozdić**, kojega su Titini komunisti javno objesili u Srijemskoj Mitrovici, dr. **Marko Lamešić**, odvjetnik iz Rume, dr. **Milan Čuvaj**, odvjetnik iz Daruvara, dr. **Milovan Zanić**, dr. **Mirko Jerec** i još stotine takvih imena-svi po struci pravnici-bili su pravi Hrvati koji su živjeli za svoju hrvatsku državu.

A onda su došli komunistički 'osloboditelji' na čelu s **Je-Bo-Te-om**, koji su ih ubijali kao i mnoge druge poznate ljude-čija grješka je bila ta što su bili i hrvatski domoljubi.

Nezavisna Država Hrvatska je bila država stvorena na težnji i snu hrvatskih sinova-bilo onih u Bosni, Hercegovini, Slavoniji ili onih u Srijemu, Dalmaciji, Lici.

Svi vodeći ljudi, ističe Aschner, kao primjerice obješeni dr. **Petar Gvozdić**, bili su oduševljeni mladom hrvatskom državom, stvarali su je i učvrstili.

A sve drugo je obična komunistička laž.

Pa i onaj bandit iz Kumrovca nije bio neki pošten čovjek, on je bio obična propalica, koji je radio za sovjetsku Kominternu; **Staljinov boljševik** a ne hrvatski rodoljub.

A ono što Aschner dalje navodi za jedan hrvatski tjednik, živa je i povijesna istina: "NDH nije mogla biti osnovana na genocidu iz jednostavnog razloga jer Hrvati nikad nisu prešli Drinu i u Srbiji ubijali Srbe. Nitko od Hrvata nije odlazio u Srijem ili u srpska sela i tamo ubijao Srbe, željeli smo samo hrvatsku državu u njezinim povijesnim granicama.

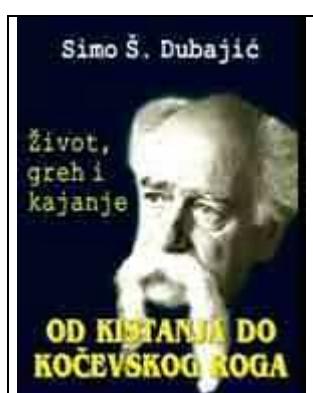
A te granice su tisuću godina stare.

Svaki, imalo školovan čovjek zna komu pripada Dalmacija, komu pripada Bosna, Hercegovina, Lika, Hrvatsko Zagorje, komu je pripadao cijeli Srijem i Boka Kotorska... I, ako sam ja zločinac zbog toga jer smatram da je hrvatski narod imao pravo na svoju državu-onda je to neka druga pjesma!", zaključio je Aschner.

Prisjetim se upravo neke druge pjesme na Kosovu-polju kod Knina iz srpnja 1989., reprize Gazimestana, kojoj su nazočili i visoki predstavnici ondašnjeg hrvatskog Sabora; jer, trebalo je uveličati to srbijansko orgijanje na kojem je glavni protagonist bio, uz Jovu Opačića i **Simu Dubajić**.

Taj nedavno preminuli(?) komunistički i velikosrpski krvnik, kome su posthumno u Beogradu objavili ratne uspomene **«Od Kistanja do Kočevskog Roga»**, u kojima veliča strašan ratni zločin čiji je bio glavni egzekutor na Kočevskom Rogu, objavio je još 1990. godine svoju 'ispoved'.

Uz 'blagoslov' Maksa Baće, Milke Planinc, Ivana Mačeka i Jove Kapičića, on je osobno predvodio probrane partizanske odrede, koji su od 25. svibnja pa nadalje danonoćno a bez ikakve istrage, obrane, suda ili makar saslušanja poubijali najmanje 30 tisuća ljudi na Kočevskom rogu; hrvatski Holokaust!?

Simu Dubajić, taj prekaljeni ratni zločinac zadužen za likvidaciju hrvatskih nenaoružanih zarobljenika i brojnih civila, tvrdio je kako on samo ispunjava božansku zadaću(i Titinu-jer i Tito je za njega bio bog!) prema starozavjetnoj židovskoj pravdi-**oko za oko, zub za zub!**

Njega više nema ali još uvijek u Lijepoj Našoj žive neki od glavnih organizatora tog pokolja što su ga proveli u (ne)djelo pripadnici 11. dalmatinske brigade.

A njih nitko-pa čak ni Mladen (du-)Bajić-, i nikada, ni na obavijesni razgovor nije pozvao.

Ta, oni su bili '**LJUBIČICE BELE**' naše komunističke revolucije-antifašistički borci čisti poput suzne kapi-svi odreda-jednako kao i '**Tovarišć-jr.**'.....a vrana vrani oči nikad nije kopala.

Pa, zbog čega se danas **lovci na nacističke glave** trude da stari Aschner-podrijetlom Austrijanac bude isporučen upravo Hrvatskoj a ne da mu se sudi primjerice u europskoj Austriji, po istoj matrici kao što se sudi srbjanskim četnicima i para-vojnicima u Beogradu iako su ti stravični zločini počinjeni u Hrvatskoj....na vukovarskoj Ovčari i minskim poljima Lovasa?

Jednostavno zato jer je hrvatsko pravosuđe već poodavno apsolviralo svoju punu autentičnost podaničkog sluganstva, ta, sjetimo se samo suđenja Andriji Artukoviću iz prošlog komunističkog režima, pa Dinku Šakiću iz ovog demokratskog ozračja. ....Hrvati su već u svijetu poznati po svom 'poštenom' mazohizmu a u tomu bez sumnje naša politička elita uživa veliki ugled i povjerenje kod centra Simona Wiesenthala i globalne židovske masonerije.

'Tovarišć-jr.' bi uskoro mogao dobiti i laskavu židovsku aureolu:
pravednika među narodima!

Post scriptum: Pokazali smo svijetu i pravo lice naše političke svakodnevice odnosno našeg pravog-suđa (njaprije kod akcijskog plana hvatanja!) a zatim i kod suđenja generalima iz našeg Domovinskog rata koji odjednom postadoše pravim zločincima-'fašistima', zašto?

Prema Cristopher Dolbeau-u:

Stiče se dojam da je cilj hrvatske politike uvjeriti 'Europljane' kako Hrvatska duboko žali što se trebala odcijepiti od Jugoslavije, da se srami toga što se morala boriti za obranu svog suvereniteta i kako u biti hrvatski branitelj nije ništa bolji od srbjanskog agresora!

Glavne žrtve su naravno najčasniji vojnici kako bi '**mea culpa**' izgledao što uvjerljiviji....kako bi katarza glede zločina počinjenih u Domovinskom ratu bila što vjerodostojnija.

Na prvoj crti žrtvenika, odmah do Ante Gotovine, pojavljuje se Mirko Norac s kojim se već dva puta pozabavilo 'hrvatsko pravosuđe'; napravilo od njega uz pomoć neovisnih medija notornog zločinca, a potom ga za primjer i drastično kaznilo.

A tako će biti i s Milivojem Aschnerom ako ga Austrija izruči; izgleda da je Hrvatska patentirala '**brand genocidnosti**' ....počevši od NDH pa sve do Domovinskog rata!

Dakle, ostaje jedina prenosa glede stvaranja neovisne hrvatske države: '**Neokaljani antifašizam Sime Dubajića**' jer tipovi njegova kova nikad nisu ni procesuirani a kamoli kažnjeni pa su prema tomu 'čisti' od zločina.....ali, to onda i nije **hrvatska Hrvatska** za koju su ginuli naši branitelji!

A da absurd bude veći još uvijek ima radno aktivnih 'Dubajića' koji obnašaju dužnost u samom vrhu državne vlasti, a nekima od njih se danas i najviša državna odličja.....na zasluzna UDBA-ška prsa stavljaju.

Za razliku od zahtjeva za ekstradicijom Milivoja Aschnera, DORH, a sve po instrukcijama **Tovarišća jr.**, već dugo vremena opstruira zahtjev Bavarskog suda, i Interpola, za isporukom optuženih za organizaciju UDBA-škog ubojstva Stjepana Đurekovića.

U ladicama Mladena Bajića hrpe su 'zaboravljenih' prijava za komunističke zločine unatoč Rezoluciji Vijeća Europe br. 1481 o osudi svih totalističkih režima uključivo i komunizma koji se, ali samo u Hrvatskoj, još uvijek skriva pod maskom licemjernog....antifašizma!

dk., omiš